

ეს ინციდენტი კობისიამ თავის შიშ-
სტენებში გამოსთქვა, რომ ეს შიშ-

ტფილისი, 10 ნოემბერი

დღე არ გაივლის ისე, რომ გავი-
თებში ცნობა არ იყოს ქართველ
მემამულეების მიერ მიწის გაყიდვის
შესახებ. ზოგი სახელმწიფო ბანკში
აგირავებს მამულს, ზოგი ბანკში
აგირავებს და კერძოდ სტალინის
მამულის ერთი ნაწილის გაყიდვას.
მყიდველი ამ უკანასკნელ ნაწილში
უმეტეს შემთხვევაში რუსის გლეხი-
ბაა. რუსებს მოსდევნენ ოსები, ქარ-
თველ გლეხებს კი სულ უკანასკნე-
ლი ადგილი უჭირავთ. და თუ ეს ასე
გაგრძელდება, ვერც კი გავიგებთ, ისე
შეიცვლება ან მოკლე ხანში ამიერ-
კავკასიის ეთნოგრაფიულ მოსახლე-
ობის რუკა. უნდა აღვნიშნოთ, რომ
სოციალისტური მიწის მფლობელობის სა-
კვირველის სისწრაფით სწრაფობენ
და ჩვენ, ქართველები, გულზე და-
კრფილი შევეყრებით ჩვენს დაღუ-
პვას და გადავწყვიტავთ. უმეტესობას
არც კი ესმის, თუ რა მოვლის სა-
ქართველოს ახლო მომავალში, უმე-
რესობა კი, რომელსაც კარგად აქვს
გათვალისწინებული საფრთხე, ტრე-
მლებსა ღვრის, დასტორის სულთ-
მობრძავე მამულს და თითქმის არ ან-
ძრევს საქმის გამოსაყვებლად. და
ჩვენს გულგრილობას და წუწუნის
დროს კი საქართველოს ტერიტო-
რია მცირდება, პატარავდება და
იკუმშება. დროა, მკითხველო, თუ
არა თავი დავანებოთ წუწუნს და
ოხვრას და ცოტათი მაინც გამო-
ვიჩინოთ თვით-მოქმედების უნარი
და სურვილი მოქმედებისა?

ამოგონ, ამ მოვლენის წინააღ-
მდეგ საბრძოლველად საქმეა საგ-
ლეხო ბანკის დაარსება. ბანკის დაარ-
სებისათვის კი ფული არა გვაქვს.
სხვა რამ საშუალება კი გარემოებას
ვერ გამოაკეთებთ. ბანკის დაარსე-
ბას, რა თქმა უნდა, უპირველესი
მნიშვნელობა აქვს ამ საქმეში. ფუ-
ლიც იშოვება, თუ ამ საქმეში მხეც-
ბა და გასჯა გამოიჩინა ჩვენმა სა-
ზოგადოებამ. მაგრამ, ვთქვათ, დღეს-
დღეობით, ბანკის დაარსება ვერ
მოხერხდება. ნუ თუ სხვა საშუალება
არა აქვს საზოგადოებას და ხალხს
თავისი ტერიტორია დაიცვას და
გადაარჩიოს ქართველთა კულტუ-
რა გადაგვარებისაგან? ჩვენ გვგონია,
რომ არის, და ჩვენი ინტელიგენ-
ციის, განსაკუთრებით სოფელთა გა-
მწიფებელ ინტელიგენციის დემოკრა-
ტიული ნაწილის წინაშე ამაზე დიდი
და მნიშვნელოვანი საზრუნავი საქმე
დღეს არ არის.

მიწის მფლობელობის საქმეში თავ-
დაპირველად ცნობილია საკითხი,
სად რა იყიდება, რა პირობებში და
ვინ არის მყიდველი. ამგვარი ცნო-
ბები ხშირად იბეჭდება ჩვენს გაზეთ-
შიც. მაგრამ ის, რაც იბეჭდება,
სინამდვილეს არ ჰსახავს, რადგან
ნამდვილად გაცილებით მეტ მემ-
ამულეს აქვს განზრახვა მამულის
გაყიდვისა და გაცილებით მეტი
შემთხვევაა მამულის არა-ქართვე-
ლებზე გასაღებისა. გარდა ცნობები-
სა, საქმეა გლეხებზე მოქმედება,
მათის ინიციატივის აღძვრა და მით-
დახმარება როგორც მემამულეებთან
მოლაპარაკების დროს, ისე ფულის
შოვნაში. ყველა ამაზე გვეტყვიან,
ამ საქმის გაძლიერება სპეციალურად
დაარსებულ დაწესებულებას შეუძ-
ლიან და სხვის არავისა. ამ ხსია-
თის დაწესებულება უკვე არსებობს.
ეს არის საადგილო-მამული კომისია
დებუტატთა საკრებულოსთან რომ
არსებობს. მაგრამ საქმეც ის არის,
რომ, თუმცა პრინციპიალურად არა
გვეთქმის რა ამ კომისიის წინააღ-
მდეგ, არ შეგვიძლიან არა ვთქვათ,
რომ მისი მოქმედება მეტად კარ-
გააქვს. მართალია, კომისია თავის
მოქმედების ანგარიშებსა პეტედავს
და ამ მოქმედების შესახებ სათავა-
დო-ზანაურო კრებებზე სჯა-ბასობენ
კიდევაც, მაგრამ ბევრნი, თავდა-
ზანაურობის გარეშე მდგარი წრეები,
არც ამ ანგარიშს იცნობენ, არც ამ
კომისიის. ამისი ბრალი კომისიის
დებუბა, რომელიც გაზეთის საშუა-
ლებით არავითარ პირობაგანდას არ
გვეცა და ყოველივეს შინაურულად
აწყობს და არავის.

ჩვენ არ გვინდა შევადგინოთ სა-
ადგილო-მამული კომისიის მოქმედ-
ება იმდენად, რამდენადაც იგი მარ-
თლა გზარბაშე მემამულეთა მიწებს
გლეხებზე გადასვლას. ხოლო ვამ-
ბობთ, ამ კომისიის შემყურე არ
უნდა იჯდეს გულზელ-დაკრფილი
ჩვენი ინტელიგენციის ფართო წრე-
ები. ჩვენის აზრით, ყველგან პრო-
ვინციებში ადგილობრივ ინიცია-
ტორთა მეთაურობით უნდა დაარს-
დეს პატარა წრეები. ამ წრეების
მიზანი იქნება, ნამდვილ ცნობებს
შეკრება, მემამულეებთან მოლაპა-
რაკება და გლეხებში პროპაგანდა.
ეს პროპაგანდა ძლიერ საქმეა.
ზოგი მემამულე მართალია იმაში,
რომ გლეხებს ხანდახან, როდესაც
საშუალებაც აქვთ, არა სურთ მე-
მამულეებისაგან მიწის ყიდვა, რად-

გან ჰგონიან, რომ ეს მიწა დღეს
თუ ხელო მაინც მათვე დარჩებათ.
რევოლუციის დროს ამგვარ აზრებს
ნიდავად ჰქონდა. კერძო საკუთრე-
ბის მცველ ორგანოების დასუსტე-
ბასთან ერთად მაშინ გამოიჩინა
შესაძლებლობა მიწის მფლობელობა-
ისა გლეხთა ხელში უსასყიდლოდ.
მაგრამ ამგვარ შესაძლებლობას
დღევანდელ პირობებში არავითარი
საფუძველი აღარ აქვს. ჩვენი ხალხის
წინაშე კი ამგვარი დილემმა—ან
ტერიტორიის დაკარგვა, ან ამ ტე-
რიტორიის შეჩვენა ფულის შემწე-
ობით. ან ერთი ან მეორე უნდა ირ-
ჩიოს ხალხმა. და სწორედ ეს უნდა
შეაგნებინონ ხალხს პროვინციებში
დაარსებულმა წრეებმა. ამ წრეების
მოქმედება ნაყოფიერი იქნება, თუ
რომ თვით-მოქმედების უნარი აღ-
ძვრის გლეხობაში, მამულის შეძენის
სურვილი დაუბადეს მას და შეძლე-
ბისა დავაგარად, უმადგომლობა გა-
სწიეს მსყიდველთა და გამყიდველთა
შორის.

ამ წრეების მოქმედების გაერთი-
ანებისთვის საჭიროა აგრეთვე ცენ-
ტრალური ორგანოს, ცენტრალურ
ბიუროს დაარსება. მაგრამ უსახსრო-
ბისა გამო ჯერ ხნობით სამხელო
იქნება ამ საქმის განხორციელება.
ხოლო, ჩვენი აზრით, ამ ორგანოს
მაგიერობას, პირველ ხანში მაინც,
ქართული ეურნალ-გაზეთობაც გას-
წევს. შეამავლობს გაზეთი ვერ
იკისრებს. ხოლო შეიძლება გახდეს
ცენტრალ იმ ცნობებისა და მასა-
ლებისა, სადაც შეგროვდება, შემუ-
შავდება და გამოქვეყნდება პროვინ-
ციულ წრეების ნამუშევარი და
ნამოღვაწარი.

ყოველივე, რაზედაც ჩვენ ჩამო-
ვაგდეთ აქ ლაპარაკი, პალიატივი
უნდა ვეძებოთ შედარებით იმ დიდ
უქმანდელსა, რომელიც ჩვენს წი-
ნაშე სდგას. მაგრამ სანამ დიდ რა-
მეს მოგვწყობთ და სანამ შევძლებთ
და არსებითად გაუმკლავდებით სა-
ფრთხეს, პატარა საქმიდან დაიწე-
ოთ, ავამ აძირეთ საზოგადოების
მოქმედება, ნუ ვიქნებით უმოქ-
მედონი იმის მოლოდინში, რომ
განგება იზრუნებს ჩვენს საქმეებს
მოქმედებებზე. ამოძრავებულ თვით-
მოქმედებას ზრდს და გაძლიერების
უნარი აქვს. მოქმედების ახალ ფა-
ზის იგი თითოე გადმონახავს შემდე-
გში. თავდაპირველად კი ამ ენერ-
გიის და თვითმოქმედების ამოძრავე-
ბაა საქმეა.

პროვინციებში ჩვეულებრივად
ტფილისისაგან აქვთ მიპყრობილი
თვლები და ხსნას გაქირავებიდან
ხშირად ტფილისიდან მოვლიან,
უსაფუძვლოდ მოვლიან. ჩვენ კი
გვგონია, რომ ჩვენს პროვინციებში
იშორება ძალიანაა გავანტული,
რომ ამ ძალისხმევით ამოძრავებით
დღი საერო საქმე გავეცდებო.
ჩვენ ველით ინიციატივას პროვინ-
ციიდან და ჩვენი გაზეთი ყოველ-
გვარ მის ხელში არაგებულ შემწე-
ობას ღმერთს ჩვენს ამ ინიციატივას
ნაყოფიერ მოქმედებისათვის.

ნ ა რ კ ე მ ე ნ ი

დღეს ყველასათვის აშკარაა, რომ
ადგილობრივი სამოსწავლო მთავრობა
და დიდ მუშაობას და უნარს იჩენს
ადგილობრივ ენების სკოლებიდან გან-
დევნის საქმეში. იქ, სადაც ტრადი-
ციით ადგილობრივ ენების სწავლება
ერთი გაკვეთილი მაინცა ჰქონდა და
თავიდან, სამოსწავლო მთავრობა ამ
გაკვეთილს ან აუქმებს, ან მეტეფე-
სათს უთმობს. მაგრამ ამით არ ათა-
ვებს სამოსწავლო მთავრობა თავის
საერო პოლიტიკას, უფრო შორს
მიდის. სამფთო წერილს ქალაქის სას-
წავლოებში ადგილობრივ ენაზე ას-
წავლიდნენ. ენობა სახალხო სკოლების
დირექციას მიუწერდა—თბილისში განყოფი-
ლებიან სასწავლებელში ათის ნაც-
ვლად სამფთო სკოლის რვა გაკვეთი-
ლი უნდა ჰქონდეს დათმობილი. ამ
მოწერილობის გამო 2 ნოემბერს მოხ-
და კრება ტფ. ქალაქის სასწავლო-
მის მასწავლებლებისათვის.

გაზ. „ნოვია რეჩი“-ს კვირის ნო-
მერში „კრების წყვილი“ სწერს:
„ამ ბოლო დროს ლაპარაკობდნენ,
რომ დირექტორი იმდენად კი არ შემა-
ცირა სამფთო სკოლის გაკვეთილები,
რომ სამფთო სკოლის პროგრამის გავ-
ლა 8 გაკვეთილის დათმობით შეიძ-
ლებოდა, არა, ეს განკარგულება გა-
მოყვებული იქნა, რომ, თანამედრო-
მესტრის მიერ მოწოდებული პროგრამა-
მისა, 1905 წლიდან სკოლებში სამფთო
სკოლის სწავლება უნდა სწავლობდნენ
ადგილობრივ ენებზე. ასეთი მდგომარე-
ობა ხელს შეუწყობდა სამფთო ენის
უკეთ შეთვისებას. აშკარაა, დირექტორი
ვერ შეუძლებდა ამას და ეცდებოდა
ან სამფთო სკოლის სწავლება ძველ-
ბურად ისევ რუსულ ენაზე ყოფილიყო,
ან ძლიერ შეემცირებინა გაკვეთილები“.

ავტორის მოსახრება სწორი უნდა
იყოს. დირექტორი აგრეთვე თავს
არ შეიწყენდა, სამფთო სკოლის გა-
კვეთილებს არ შეამცირებდა, თუ ეს
ლანდელი მდგომარეობა შეიცვლება—
და საქალაქო სასწავლო-მისში
სამფთო სკოლის სწავლება რუსულ
ენაზე იქნებოდა.

როგორც გადმოგვცემს ავტორი,
კრებას ერთხმად დაუდგენია:

„გთხოვთ ქალაქის გამგეობის სა-
მოსწავლო კომისიას, იშუამდგომლოს
დირექციის წინაშე, ნუ შეამცირებს სა-
მფთო სკოლის გაკვეთილებს... კრება
დაიწყო იმ დროს რწმენით, რომ სამ-
ფთო სკოლის გაკვეთილების შემცირე-
ბა დირექციის მიერ ახალი საშუალება
ესამფთო ენის განდევნისათვის, რომ
ეს სამფთო სკოლისათვის კი არ მოა-
დინეს, არც სხვა საგნების უკეთ დაყე-
ნებისათვის, ეს ჩააღივს იმდენად, რომ
სამფთო ენას გამოაქალონ ერთი უმე-
თ-გრესი ქვეყნობდნენ“.

მოგვივლია 1-ლი № სტამბოლში
გამოსულ რუსულ გაზეთის „სტამ-
ბულსკაია ნოვისტი“. ოსმალეთის სა-
ტარო ქალაქში ყველა უმთავრეს
გვერდოვან ენაზე გამოდის გაზეთი,
მხოლოდ რუსულზე არ იყო და ახლა
„სტამბ.“ ნოვ.—ამ უნდა შევსოს ეს
ნაკლი. გაზეთს მიზნად აქვს როგორც
ოსმალეთის, ისე საერთოდ აღმოსავ-
ლეთის ცხოვრებას ადგენოს თვალ-
ყური და ემსახუროს საზოგადო ათ-
მოსავლეთის აღორძინების საქმეს. რე-
დაქცია შესდგება ოსმალთა საუკეთეს-
ო ჟურნალისტების, ლიტერატორე-
ბისა და პოლიტიკურ მოღვაწეების
წარმომადგენლებისაგან, უმთავრესად
ახალგაზდა ოსმალთა პარტიისა. ეს
გარემოება ფრიად საინტერესოდ ჰქმ-
ნის ამ გაზეთს ჩვენთვის, რადგან შეძ-
ლებას გვაძლევს ოსმალეთის ცხოვრე-
ბა-ვითარებას, მის ინტელიგენციის
პოლიტიკურ აზროვნებასა და გან-
ზრახვებს გავეცნოთ.

პირველ №-ში (გაზეთი ყოველ კვი-
რულია და სურათებიანი) მოთავსე-
ბულიან სინტერესო წერილები ოსმა-
ლეთის ცნობილ მწერალთა და პო-
ლიტიკოსთა: ჯელოლედინის, ჯავა-
ბების, ეკრემ-ბების, ახმედ საიბ-ბებისა
და სხვთა. ჯელოლედინი არკვევს ოს-
მალეთის თანამედროვე მდგომარეო-
ბას და გვინარჩევს ახალგაზდა ოს-
მალთა პოლიტიკას: ჯავაბ-ბების ეკუ-
თენის დასაწყისი დღიდან საყურადღე-
ბო წერილისა: „ახალგაზდა ოსმალთა
კომიტეტი და ეროვნული საკითხი“;
ახმედ-ბეი იწყებს საინტერესო ისტო-
რიულ მონოგრაფიას „როგორ მოვი-
პოვეთ კონსტანტინოპოლი“; არის აგრეთ-
ვე ნიმუში ოსმალურ პოეზიისა: ეკრემ-
ბების ლექსი, პროზად გადმოთარგმ-
ნი, ხოლო შემდეგ №-დან გვპირდ-
ებიან გამოჩენილ ბელეტრისტის ხალი-
დ სალიბის (ქალია) მოთხრობის ბე-
ტდვას...

ჯავად ბეი არკვევს ახალგაზდა ოს-
მალთა უმრავლესობის აზრსა ეროვნ-
ულ საკითხზე; იგი უნიონისტია და
ოსმალეთის ერთობა—განუყოფლობის
აზრს იცავს მტკიცედ. შემდეგ №-ში რე-
დაქცია გვპირდება ავტონომისტთა
აზრის გაცნობასაც. ჯავად-ბეი პირ-
ველ წერილში გვიხატავს ეროვნულ
საკითხის უდიდეს სიძნელეს ოსმა-
ლეთში. ერთის მხრით, ჩვენ დარწმუ-
ნებით ვართ, რომ ოსმალი

ნებულნი ვართ, ამბობს ის, რომ
ოსმალეთის ისრა მის ერთ-ერთი პრი-
ვილეგიაა, რომელიც მისთვის უნდა
ცეთ, რომ ყოველ ერს ოსმალეთში
თავისი წარსული აქვს თავისი იდეა-
ლები და იმედები, თავისი კულტურა
და ენა. ოსმალეთის უბედურება ისა-
ტორიან ხელი შეუწყო ამ ერთ-
სეზარისტულ მისწრაფებას და ამა-
თი აღმოფხვრა შეუძლებელია. გუ-
როგორ უნდა შეუთანხმობთ და შეე-
რიგოთ ეს ორი საწინააღმდეგო მი-
სწრაფება? რევოლუციის მეორე
დღეს, როცა ყველანი ალტაცებული
და აღფრთოვანებული ვიყავით, რო-
ცა ყველა ერთი ერთმა და იმავე აზრს
გავიტაცა და შეგვიყვარა, ახალგაზდა
ოსმალთ გვეგონა, რომ ეროვნული
განხეთქილება და ბრძოლა თან გა-
ყვა ძველ რეჟიმს და ბნელ საუკუნეთ
მივბარა; მაგრამ სინამდვილემ მალე
განფანტა ილუზიები: ბერძენთა ეგრა-
ვულმა ტაქტიკამ სტამბოლის საქა-
ლაქო არჩევნებზე, აჯანყებამ არა-
მეთში და ალბანიაში დაგვიანბნეს
ეროვნული პრობლემის დიდი სიძნე-
ლე ჩვენს სამშობლოში. ჯავად-ბეი
მიუხედავად ამ სიძნელისა, იმდენს არ
ჰკარგავს, რომ ახალგაზდა ოსმალთა
პოლიტიკა თავისას გაიტანს და ოს-
მალეთის საკეთილდღეოდ გადას-
წყვეტს ამ საკითხს... შემდეგ წერილ-
ში გვპირდება ამ პოლიტიკის გარ-
კვევას და სხვა და სხვა ერთ-ერთ
თიანების საშუალებათა გათვალისწი-
ნებას.

დ ე მ ე მ ე ნ ი

მთრმ. დემეტრე ხაგერტაძე
8-9 ნოემბერი.

ს ა პ რ ა მ ე ნ ი

თავიზი. თავიზის ახლო-მასლო
სოფლებიდან აუარებელი ხალხი მო-
აწყდა. ყარაღაღებები და შახსეგე-
ნები თავიზიდან 20-30 ვერსის მან-
ძილზედ სცარცავენ. რადგანაც
სოფელ მუჯაბარს დიდი შიში მოე-
ლოს, ამიტომ გენერალ-გუბერნა-
ტორმა ამ სოფელში 300 ცხენოსა-
ნი გაგზავნა.

თიერანი. თუმცა სამინისტრო მე-
ჯლისი გახსნის დღეს ფორმალურად
დასასაზღვრად გადადგა, მაგრამ მაინც
იხილავენ მიმდინარე საქმეებს. მეჯ-
ლისმა უკვე განიხილა დეპუტატების
არჩევნების საქმეები. 7 ნოემბერს
მეჯლისი პრეზიდიუმის არჩევნის შე-
ულდა. ელიან რომ მეჯლისი რეგენ-
ტის დამტკიცებას და ეხლანდელ სა-
მინისტროს ნდობას გამოუცხადებს.
სეფე სიტყვის ის ნაწილი, რომელიც
რუსის ჯარს შეეხებოდა, უცხოეთის
გაზეთების კორესპონდენტებმა და-
ნამდვილებით ვერ გადმოგვცეს. სე-

ოცნების მხარეს

დრამატული მოგონი.
(დასახელები *)

სურათი მხარეთა

ზ ღ ე ბ ს ნ ა პ ი რ ი.

ზღვის ფერები.

ზღვის ტალღები ჩვენ მივაყუჩეთ,
ოდნავ ირხვეა ობოლი ნავი;
დაუძლიერებულს მგოსანსა ჰმერავს,
აღოქმულ ქვეყნიდან გრილი ნიაგი.
ელის... საცა გამოაჩნდებინა...
თითქოს შორს მოჰქრა ვილაცის თვალი
არა! მოსტყუვდა... სხივ ა ფრთა გაჰქრა,
წითლად შეღება ცის დასავალი.

ქალი-სეფიდა კედეს მიჰყვანდობა,
შორს სიფრცხვანე გაიქცაობა.
თან ახეუკებს მგოსანს—თავს სტრეფს—
თავითონ კი ჩუმად ტრეფდა იდგება.
ლოდინით გუფი გადგება,
ჩხედავს სიყვდილს, უსაფრთხეობა.
სუნთქვა უფრება, ხმა უსუსტდება,
დმერთთან ლოცვას ბერს ეგადგება.

მ გ ო ს ა ნ ი.

ილოცე ბერო, ღმერთს შეევედრე,
ჯერ ნუ დამიშობს ძალას სიკაცხლის;
ცხოვრების მიზნის აწ უხილავად
ტანჯულს, წამებულს სულს ნუ აღმოშობს.
მწუხრის ნიაგი ყურს ჩამოუბრუნდეს:
სატრფო მოჰქრისო, მოეჩქარება;
ილოცე ბერო, შესთხოვე ზეცას
მაცალოს თვალის დახამხამება!
მოფრინდი სატრფოვ, შენით ვსულდგამულობ,
ქმუნვარე სულსა აპყურე ცვაი;
ამაღ-ბრწყინდი მნათობ ვარსკვლავად,
განმოდე ხეული სამართის კარი.
უმწიფელ ყოფნას ვერ გასძლებს გული,

აპა, იმდენს ყვავილი ჰქნება;
ნუ თუ ხსნა ჩემი არსათი არის,
შეგების ლამპარი აღრე ჩაჰკრება?

ვაი თუ მოგვცდენ და ველარ ვნახო,
ლოდინში მწარედ დავლიო სული
მის წმინდა ალერსს, ციურს და ნათლს
მე ველარ ვიგარძნებ მიწას შთანთქმული.

ოჰ, ეს ლოდინი, მწარე ლოდინი...
ეამი მიჰქრის და მიეჩქარება;

ილოცე ბერო, შესთხოვე ზეცას,
მაცალოს თვალის დახამხამება!

ე ო რ ა ნ ი.

ბედნიერების სიბივი ციმციმებს,
სულსა სედიანს ელერსება;
ხან-მოკლე არის მისი ნავარდი,
ვითა აჩრდილი ილევა, ჰქრება.
შენა ხარ მონა უღვთო სიკვდილის,
ამაო არის ნატვრა სურვილი;
ყრმაო, მსხვერპლი ხარ უდროო დროის,
შენს გულს მოიდობს, კენჭსა-წყუბილი.

ისმის საზარი აყსული ხარხარა,
გვერდით ჩაუფლას მგოსანს სიყვდიადი.
ხელში უჭირავს მას ბასრი ტყეა.
თვით ჭოფოვებით გამოკვერილი.

ს ე ვ დ ი ა.

კრთის და საბრალოს არ ესვენება.
პროდეს... რაღაცა მას ელანდება.
ბერო, უშველე, უშველე რამე,
ლოცვით მოჰპერდე გულსა სიამეს;
შენ უწყი, მიყვარს, და მისი ტანჯვით
მეც ვიტანჯები ბედარულ დღე-ღამეს!
გრძნობა მისდობა მსხვერპლს მგოსანს
შუქი გამოკრთა ზღვის ნაპირსკენ;
თითქოს შენაშენს მის ერთგულსკენ,
თავად მიაშვეს დასაწყლთსკენ—
თითქოს თანდათან ახლოვდებოდა,
ჩვენება აუა არსად ნახუდა;
იგბო მზისაგან, მისთან მოჰქრდა
ოცნების ფრთებზე ვინმე ასუდა.
უმშუკს მგოსანი თვალდგნულობას,

მაგნურა მის წინ სდგას სიყვარული
და სულის მტრეფევეს, მაგრამ სახატრელს
უფრს ჩასწრწმუნებს მისუსტებულად.

მ გ ო ს ა ნ ი.

აპა, ჩემთან ხარ, მე კი გშორდები,
ლონე მელევა, თვალთ მიზნელდება;
ბედი მუხთალი სამარეს მითხრის,
ჩემი ხანმოკლე სიცოცხლე სწყდება!

ლ ა ნ დ ი ს ი ყ ვ ა რ უ ლ ი ს ა.

შენი სიკაცხლე სარკმელი იყო,
ვერსად წაუხველ გარდუვალ კედლებს;
მოჰხედებო, გვამსა მტვერს შეუფრებ,
ჩემთან სიკვდილი შემოგვარებებს.

წმინდა სიყვარულს და სულს მაგნებარეს
თვით უკვდავება დაავიწროვებებს;
შენ მხოლოდ ეხლა მიახლოვდები,
მეც ეხლა გაფრქვევ მომიზიგდელ სიბივებს.

მ გ ო ს ა ნ ი.

დაე კვლავ გული სევდამ შეხუთოს,
ხელს ნუ შეახებ ნახ გრძნობის სიმებს;
მიყვარს სიჩუმე, თავდაფრეება,
მსურს კვლავ გაფრქვევ მღელარე კრემლებს.
რისთვის მოჰსულხნა ტურეფა ედემით?
თავს რად ევლები სულს შეუწუხებულს?
მშვიდობით სატრფოვ, არ ძალუძს შეგლა
აწ შენს ალერსსა დავიანებულს.

შავი სიკვდილი თავს დამტრიალებს.
გრძნობა ცხოველი გულში ყუჩდება;
მკერდს მისუსტებულს ნუ მაყრი ვარდებს,
მიფრინავ სადღაც, თვალი აქ მჩჩება.
ნუ დამიტრებ ცივს სამარგზე,
იქ ნუ შეაკრთობ ვარდს მინახებულს;
მშვიდობით, სატრფოვ, არ ძალუძს შეგლა
აწ შენს ალერსსა დავიანებულს!..

ა ჩ რ დ ი ლ ი მ ზ ი ს ა ვ ა რ ი ს ა.

ფიქრი ფიქრს მოსდევს, ვით ტალღა ტალღას,
მწუხრის გულს მაინც არა შორიდება.
ვგლახი სიმშვიდის ვერ ეტარება
ვინც ეკლანსა ზგას სიუღრება.
ტყუალად ვმეფობ განსვენებასა,
ფხვს ვერ აუტყვევ ბოროტებასა.

ვიბრძვით და ვიბრძვით... და სამუდამოდ
სიკვდილში ვპოვებთ მოსვენებას!

თუ წუთიერად გულს ვაღივებ,
მწარე ნალღელი მას თან მოჰყვება;
ხანგრძლივი ქვეყნად არა არის—რა
და მით უმეტეს ბედნიერება!..

სატრფო-ჩვენებამ გულში აღმოგზნო,
სიყვარული და დიდი ნება;
მან მაგრძნობინა, რომ ვარ ზეცაკი,
შუქით დაჰფერა ნახი ოცნება.

შემასხე ფრთები, ცას აღმავრინა,
სულსა შთაშვრა თავისუფლება;
და დამანახა მე სიმაღლიდან
მარტოდენ სოფლის ამოება!

მ გ ო ს ა ნ ი.

ოჰ მეგობარო, გულს რად მიწამოვ,
ეგრედ უწყალოს რად მასმენ სიტყვას;
სიმები დამწყდა, აწ ნორჩ გულიდან
სამიზნარული ვით აღმოიქცა?

ე ო რ ა ნ ი.

და ეამი მიჰქრის... ბრძოლით თან მისდევ
ერთი იშვების, მეორე კვდება.
ყველას მოინდობს მეფე სიკვდილი,
უკვდავი არის ამოება!
ჩქრება ყოველი. გამოყვავა
ატრდა მწარედ მოტყუებუდა;
თვითონ მიახმა ნახი სევდას
და მოუთხოვდა ატრეფეუდა.

მ გ ო ს ა ნ ი.

მთავარი პირობა
სოდ. მასწავლებლ. (ტყუთი
მარა). ეს სწავლის წესებისა და
ქართველთა სწავლად გზის დადგენა
სადგურის საზღვარიდან. შეფასება
ფუნდამენტ. მამულები ურწავი აქვთ
სასმელს წყალსაც არაგვიდან კბიდე
ბანარ თითქმის ორი-სამი ვერსის მან-
ძილიდან. სასმელ წყლის ასეთი სი-
შორე და მამულის მოურწავობა ამ
სითვის პტხოვრეთ დიდ გატარება-
ში ავადება და მიიტმე დიდ ხანა
ამ სითვის აზრად ქმინად არაგვიდან
სარწყავი რუს გათყუება, რთვარც

სხლა ცაზედ, ან რუს ცამთავის
საქმე სსრკრუდად ბოჯოფუდებ. მცხოვ-
რებნი, როგორც ამბობენ, მცხოვრ-
ებანი ვიდრე ცამთავად კაცს თან-
სამად თუმნად. როგორც ცამთავის
და მედ თვითონ ღაჯთაფადორე, ამ
რუს სთაფე იქნება წაჯახის საჯურის
ცადწწწწ, სთფ. ღამის თაფი. მდ-
ბარუბა აჯდოლისა აქ ისეთია, რამ
დღად საჯურა აქედან წადს ცაფა-
და ისიდ მისაქრუდის თაფი, რუ ძა-
ჯიან ღრმა ცამთავ. სამ-თის საჯურის
სიდრმის რუ ძაჯიან. ცოტა სარკე-

[illegible]

დღად და ნაწევად კაცებს, რათა თა-
ვიდნ აზიზიონ ქიზნორიკა გავტქნა
და ბოლოს ვაის და უმის ძიხილა.

ამის წინა ღეს ადგილები და უთა-
ღიერება ინჟინერს შამიძეს. მან ის
აზრი გამოთქვა, რომ უფლაზუ დღი-
ად და სასარგებლო იქნება, ბავისჭა-
ლის წიქქილის რუმიდან წამოვიდეს
მისაქქილითვის რუთ, თუ აქედან
შორი იქნება, მაშინ სასათუოდ ზღა-
ნაურის სიღის ქვემიდან უნდა გამო-
ვიდეს რუთ. თუ მისაქქილები არავის

დავითნი იან და ანავის ახვებები ამ
რეს საქმეს, მაშინ გუჩევეთ, ეს რჩე-
ვის მიიღონ მხედველობაში და იმ
თავიანი გამოცდილ კაცს იქიდან და-
აწეუბინონ მუშაობა. **ლ. მაზრაელი.**

სისანი მწარე ტანჯვაში
 დგდის, ერთგულა ჰგოდეგის;
 ეკიდო ბერო ცის მიმართ
 ჰქადაგებს ლოცვებს!
 ცისა ჳამისა
 დღა, თათქაღ სტრათღა;
 დასვალს ედგისი ისრით
 დღა გრეხვით ღრუბელს აზობღა.
 ერთს ადგელს ცა გასწინდოელ,
 დღი ხაყს ეფრქველღა;
 ბღა აწრდიღათ გურდი,
 ბარე შორს იბნეღად.
 ბარ ბიხის შიღა ნიღა

ნაქარა მხარეები მეორადი ;
დაბა მეფისის მეორადი
ფესმთ სმა იდუმალი.

ხ მ ა ი დ ლ მ ა ლ ი .

იგლოვებთ, ნურც დიტირებთ,
იც არს უკვადებთ;
ანთებულს და დაუშრეტელს
მადლი ცით ეფინება.
ზია ტურფა ბუნება,
ქმნელი და ბუმბულაზი;
ის სისხე; ცეცხლის მფრქვეველი,
ქამეფ, ფურქენილი, ნაზი.

ცდავით, უკვდავის სულოთ
 ბოზდა ჟამსა სევდიანს;
 იერა ხანა ჰრისხველა,
 ღებდა ცალ, აღმინას...

ა. შანშიაშვილი.

ბრუნა-ნაწილადღ 3 ვადებზე: 1. თავში, 2. თმ
ბრუნა-ნაწილადღ 3 ვადებზე: 1. თავში, 2. თმ
ბრუნა-ნაწილადღ 3 ვადებზე: 1. თავში, 2. თმ
ბრუნა-ნაწილადღ 3 ვადებზე: 1. თავში, 2. თმ